

Arrest

nr. 184 074 van 21 maart 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 7 november 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 6 oktober 2016 waarbij de aanvraag voor een toelating tot verblijf onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 9 november 2016 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. WINTERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat COENE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij dient op 4 januari 2016 een aankomstverklaring in (bijlage 3).

Op ongekende datum, volgens de verwerende partij vermoedelijk op 29 augustus 2016 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een toelating tot verblijf in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

Op 6 oktober 2016, met kennisgeving op 10 oktober 2016, verklaart de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing met motieven:

“Met het oog op artikel 12bis §4, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26/1, §2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

is de aanvraag voor een toelating tot verblijf, ingediend op 29.08.2016 (datum van de e-mail van de gemeente) in toepassing van de artikelen 10, 12bis, §1, tweede lid van de wet van 15 december betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, door:

Naam: M.

Voorna(a)m(en): X. F.

Nationaliteit: Suriname

Geboortedatum: 15.11.2003

Geboorteplaats: Paramaribo

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende / verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden onontvankelijk:

Niettegenstaande de gemeente vermeldt dat de aanvraag van betrokkene gebeurt op basis van buitengewone omstandigheden, wordt geen enkele buitengewone omstandigheid aangehaald. Er is enkel een verzoek van de vader van betrokkene aan de burgemeester van Lommel om betrokkene zich te laten vestigen op het adres. Dit verzoek geeft geen buitengewone omstandigheden aan die betrokkene verhinderen het vereiste visum te gaan vragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger in het land van herkomst, zoals aangehaald in artikel 12bis §1, tweede lid, 3° van de wet.

Daarbij dient ook te worden opgemerkt dat betrokkene naar België is gekomen met zijn moeder, die tot op heden zelf geen verblijfsrecht heeft en dus eveneens illegaal in het land is.

Betrokkene kan dus samen met de moeder naar het land van herkomst terugreizen om zich in regel te stellen met de bestaande wetgeving.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enige middel luidt:

“Dat verzoeker, onverminderd alle andere middelen aan te voeren na onderzoek van het administratie dossier of ambtshalve op te werpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, volgende middelen tot nietigverklaring inroept:

A. Schending van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, schending artikel 10 en artikel 12bis §1, 3° Vreemdelingenwet

Verzoeker is van oordeel dat de bovenvermelde rechtsbeginselen geschonden zijn.

De beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek én dient rekening te houden met alle elementen van het dossier en alle levensomstandigheden van verzoeker.

Verzoeker is van oordeel dat de verwerende partij te onzorgvuldig en vooral te vlug tot een beslissing is gekomen.

De verwerende partij heeft onvoldoende rekening gehouden met volgende elementen:

- *Verzoeker is inderdaad met zijn moeder naar België gekomen als minderjarige maar zijn moeder heeft hem bij zijn vader achtergelaten. De vader zorgt nu alleen voor de minderjarige zoon, zijnde verzoeker*

- *Verzoeker weet niet waar zijn moeder verblijft momenteel. Ook de vader van verzoeker weet dit niet, heeft geen relatie met haar en heeft geen enkel contact*

- *Verzoeker kan dus niet als minderjarige zonder zijn moeder terugreizen naar Suriname, alwaar hij geen familie heeft. Zijn vader heeft onbeperkt verblijf in België en werkt hier. Zijn moeder is thans illegaal in Europa doch verzoeker De verwerende partij heeft verzoekster van meet af aan beschouwd*

als werkzoekende zonder voldoende rekening te houden met de uitzonderingsgevallen in artikel 42bis §2 van de wet van 15/12/1980.

Onterecht stelt de verwerende partij dan ook dat verzoeker maar met zijn moeder moet terugkeren naar Suriname om zich in regel te stellen met de bestaande wetgeving.

Verzoeker heeft hier alleen zijn vader die alleen en goed voor hem zorgt en die hem op school in Lommei heeft ingeschreven.

Het is zijn moeder die verzoeker in dit verhaal heeft meegetrokken en die zich nu niets meer van hem aantrekt. Verzoeker kan dus gewoonweg niet met zijn moeder terugkeren want de moeder is spoorloos.

De bestreden beslissing is geenzins op redelijk wijze genomen en getuigt van onzorgvuldig gedrag in hoofde van de verwerende partij.

Indien de verwerende partij het dossier enigszins zorgvuldig had onderzocht, dan zou nooit tot de onontvankelijkheid besloten zijn, nu blijkt dat verzoeker zich wel degelijk in buitengewone omstandigheden bevindt.

Verwerende partij heeft te onzorgvuldig en onredelijk de aanvraag van verzoeker beoordeeld en onterecht geoordeeld dat de aanvraag onontvankelijk is.

Gelet op het bovengaande heeft verzoeker de schending van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel aangetoond.

Bovendien toont verzoekster een schending van artikel 10 en 12 §1, 3° van de Vreemdelingenwet aan. “

2.2. Samen met de verwerende partij wordt er vastgesteld dat de bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 12bis, §1, tweede lid, 3° van de vreemdelingenwet dat luidt:

“§ 1. De vreemdeling die verklaart dat hij zich in één der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland.

In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd, en indien dit wettelijk is vereist, hij beschikt over een geldig visum met het oog op het afsluiten van een huwelijk of partnerschap in België, dit huwelijk of partnerschap effectief werd gesloten vóór het einde van deze machtiging en hij vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in buitengewone omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overmaakt, evenals een bewijs van zijn identiteit;”

De verzoekende partij betwist niet dat zij een aanvraag indiende op grond van artikel 12bis, §1, tweede lid, 3° van de vreemdelingenwet. Zij houdt voor dat in casu buitengewone omstandigheden voorhanden zijn om de aanvraag in het Rijk in te dienen in plaats van bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woonplaats of zijn verblijfplaats in het buitenland, zoals voorgeschreven door voornoemde bepaling.

Meer bepaald wijst zij erop dat zij met haar moeder naar België kwam die haar bij haar vader achterliet, zij onwetend is van de huidige verblijfplaats van de moeder, zij als minderjarige niet kan terugreizen naar Suriname en al daar geen familie heeft terwijl haar vader in het Rijk werkt en van een onbeperkt verblijf geniet. Haar moeder is illegaal in Europa en *“De verwerende partij heeft verzoekster van meet af aan beschouwd als werkzoekende zonder voldoende rekening te houden met de uitzonderingsgevallen in artikel 42bis §2 van de wet van 15/12/1980”*. Volgens de verzoekende partij wordt er ten onrechte gesteld dat zij met haar moeder dient terug te keren naar Suriname om zich in regel te stellen met de bestaande wetgeving. Het is de vader die zorgdragend is en de verzoekende partij inschreef in een school. Moeder is spoorloos.

Samen met de verwerende partij kan de Raad enkel vaststellen dat de aanvraag met geen woord rept over de omstandigheden die de verzoekende partij thans aanhaalt in het middel. Geen enkele omstandigheid werd in de aanvraag aangehaald.

Bijgevolg kan de verzoekende partij de verwerende partij niet verwijten geen rekening te houden met omstandigheden die de verwerende partij niet kenbaar waren op het ogenblik van het nemen van de

bestreden beslissing. Dienaangaande merkt de Raad op dat hij in het kader van zijn wettigheidstoetsing evenmin kan rekening houden met deze nieuwe elementen. Voor de beoordeling van de zaak dient de Raad zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij is zelf onzorgvuldig geweest en de verwerende partij merkt terecht op dat het de aanvrager toekomt om duidelijk te melden welke de buitengewone omstandigheden zijn om de aanvraag in het Rijk in te dienen. De bewijslast rust op de schouders van de aanvrager.

Waar de verzoekende partij de verwerende partij verwijt haar te beschouwen als werkzoekende kan dergelijk motief niet terug gevonden worden in de bestreden beslissing en is het de Raad volslagen een raadsel hoe artikel 42bis, §2 van de vreemdelingenwet geschonden zou zijn.

De verzoekende partij maakt met haar betoog de schending van de artikelen 10 en 12bis, §1, 3° van de vreemdelingenwet niet aannemelijk.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

Betreffende de schending van het redelijkheidsbeginsel wijst de Raad de verzoekende partij erop dat de keuze die een bestuur maakt slechts het redelijkheidsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82 301), wat in casu niet het geval is.

Het enige middel is in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond..

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig maart tweeduizend zeventien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. BEELEN